

Predikan på femte söndagen i påsktiden
Näsbyrarks kyrka, den 15 maj 2022

Text: Johannesevangeliet, kapitel 15, vers 10–17
Av Michael Öjermo, kyrkoherde

Det är väl ändå typiskt. När kyrkvärden Michael Öberg skrivit en doktorsavhandling om Romarbrevet och vi tar emot den här i kyrkan så finns varken texter från Romarbrevet eller av Paulus över huvud taget bland dagens bibelläsningar. Vi får hålla oss till Johannes.

Bakgrunden är följande. Michael Öberg har under lång tid varit knuten till Näsbyrarks kyrka och är kyrkvärd här. Michael är tekniker och civilingenjör men gav sig hän åt studier i bibelvetenskap vid Uppsala universitet som du för några veckor sedan krönte med att lägga fram en doktorsavhandling om Romarbrevet. Det är verkligen imponerande. När avhandlingen skulle gå till tryck frågade du om vi kunde ordna en bild på aposteln Paulus från Täby kyrka till omslaget. Det gjorde vi förstås gärna. Din avhandling pryds av en mycket fin bild av Paulus som Albertus Pictor målat i Täby kyrka. För mig som kyrkoherde i Täby var det viktigt att vi också fick ta emot din avhandling i församlingen, som vi gör idag. I en kristen människas liv hör bön och läsning ihop. För mig personligen så är kristen tro framför allt ett intellektuellt äventyr. Vi som är präster förväntas studera och förkovra oss på olika sätt. Vi behöver de arbeten som proffsteologer förser oss med. Nu har vi Michaels spännande bok om Romarbrevet att sätta tänderna i.

Allt för ofta får jag höra att människor totalt missuppfattat vad kristen tro är. Att det skulle finnas motsättningar mellan tro och vetande. Att Nya testamentet inte har någon som helst förankring i historiska händelser. Att Paulus förstörde allt vad Jesus sagt, inte minst med sina nedlåtande attityder mot kvinnor. Inget av det här stämmer. Tro och vetande samspelar för oss som bekänner Jesus och som lever i en tid då människan vet mer än vi någonsin gjort tidigare, om allting. Nya testamentet är förankrat i historiska händelser. Paulus vidareför Jesutraditionen och har kvinnor som nära medarbetare.

Det är viktigt att vi kan ge skäl för vår tro. Kristna människor är inte korkade. I varje fall inte vi som tillhör de stora historiska kyrkorna där tro och vetande samspelar, och där vi inte är fundamentalistiskt bibeltroende.

Michael Öberg har i sin avhandling arbetat med början och slutet på Romarbrevet. Du har sedan provat början och slutet mot huvuddelen av brevet. Om vi nu försöker lägga den metoden på dagens evangelium. Hur blir det då? Det är inte Paulus vi läst, utan Johannes, men ändå.

Då tänker jag så här. Jesus säger: bli kvar i min kärlek. Det är inledningen. Vi har sett och upplevat Jesu uppståndelse i påskens stora oerhörda berättelse. Döden vek undan och livet segrade. Jesus säger: bli kvar i min kärlek. Släpp inte greppet om det ni fått uppleva. Det var inledningen. Nu hoppar vi till slutet.

Jesus befäller oss. Ja, han använder det starka ordet. Jesus befäller: Ni skall älska varandra. Vi ska alltså vara kvar i Jesu kärlek för att kunna älska varandra. För att kunna älska varandra måste vi vara kvar i Jesus kärlek. Början och slutet, slutet och början. Överallt denna kärlek.

Men hur blev det då? Med den där kärleken? Häromdagen hade vi jubilarfest i Tibble kyrka för människor som fyllt höga och jämna år. En äldre man som avnjöt kyrkans kaffe och tårta sa till mig att religion är ett otyg eftersom det är så mycket krig. Jag svarade på mitt som vanligt blida sätt att Täby församling faktiskt inte startat några krig. Men skämt åsido. Så mycket kärlekslöst elände har följt i kyrkans spår. Kriget i Ukraina är ett exempel. Ett förskräckligt exempel där patriarken i Moskva går maktens ärende. Patriarken lånar ut sig åt en mördare. Ett annat exempel är hur konservativa kristna i USA håller på och ändrar abortlagstiftningen. Jag tycket det är fel. En kvinna har rätt till sin egen kropp. Aborter har alltid förekommit och illegala aborter utsätter kvinnor för stora och oacceptabla risker. Det finns fler exempel än dessa om Ukraina och abortdebatten i USA, men de är aktuella just nu. För det kan gå så fel för kyrkan och för enskilda kristna.

Det gäller för oss som fått uppleva påskens stora och oerhörda berättelse att bli kvar i Jesus kärlek. Blott så kan vi lyda Jesu befallning att älska varandra. Det kommer inte med automatik. Kyrkan har gått fel många gånger. Enskilda kristna har gjort tokigt. Låt oss därför förbli i Jesu kärlek. Det är i den vi hör hemma.

"The Purpose of Romans", M. Öberg, Uppsala universitet, 2022